

„Gyermekvédelmi szakellátásban, javítóintézetekben elhelyezett önellő életkezelési feltételeinek javítása” EFOP 1-2-7-16 keretében „Jövőépítés” című EFOP 1-2-7-16-2017-00015 sz.

MESETERÁPIÁS FOGLALKOZÁSSOROZAT

BESZÁMOLÓ

Beszámolómon elején szeretném röviden bemutatni a módszert, amit a csoportfoglalkozásokon alkalmaztam. Csoportjaimban a *Metamorphoses* módszert alkalmaztam, melynek célja „az archaikus mesék segítségével elvezetni az embert odáig, hogy felismerje és megvalósítsa mindazt, amire vágyik, és működővé tegye maga körül azt, ami aktuálisan nem működik.” A módszer abból indul ki, hogy minden élethelyzetnek megvan a mesebeli párja. A mese az álommal rokon (a jungi iskola szerint), mivel mindkettő szimbolikus történet. Ezek a szimbólumok értelmezhetők, megfejthetők és gyógyítani lehet velük. Az egyik legfontosabb a jó mese kiválasztása. Túlnyomórészt a varázsmesék, vagy tündérmesék a leghatékonyabbak terapiás eszközként. Ezek a mesék különlegesek, mert a lélekfejlődés belső drámáját követhetjük benne végig. A mese hőse segítői, ellenfelei, helyszínei vagy próbái egyaránt megfeleltethetők a gyerek környezetének és élete szereplőinek. Valamennyi varázsmese egy hiányállapotból, egy károkozásból indul, vagy egy birtokolni vágyott tárgy utáni sóvárgásból, majd a hős elindul otthonról, próbatételeken megy keresztül, találkozik az ajándékozóval, aki egy varázseszközt, vagy segítőtársat ad neki, ezután a hős megküzd az ellenféllel, s egyéb bonyodalmak után végül hazatér, s a kezdetben felbomlott egyensúly helyreáll a mese végére.

Csoportjaimban lévő gyermekeket mivel nem ismertem, így igyekeztem egy minden korosztály számára érthető archaikus varázsmesét választani, ez pedig a *Lotilkó szárnyai* c. mese lett (Tunguz népmese). A kiválasztott mese erőteljes hasonlóságot mutat a terapiában résztvevők helyzetével, gondolataival, élményvilágával. A mese feldolgozása előtt bemutatkoztunk egymásnak, sokat beszélgettünk az érzésekről, amit egy ún. érzésfá megrajzolásával tettünk láthatóvá, érthetővé. Az érzésfán mindenki színekkel jelezte, neki melyik érzés milyen szín. Ez számomra egyfajta segítség volt a tájékozódásban, hogy éppen milyen színeket használ a folyamat során, van-e esetleg olyan amelyik eluralkodik egy-egy rajzon. Ebből következtetve a történethez való viszonyát, vagy éppen az aktuális érzelmeit.

A mesét a terapiás munka során beszélgetéssel, valamint aktív képzeleti és fantáziamunkával kezdtük feldolgozni. A repülés motívuma amely erős jelenség a mesében minden gyerek képzeletét megragadta,

SZÉCHENYI 2020

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

bemozgatta; a legtöbb csoportban rajzban, illetve dramatikus játékokban jelenítette meg ezt az élményt. A saját szárny elkészítésére számtalan megoldás született. A terápia utolsó alkalmával fogjuk elkészíteni saját szárnyunkat, amely a különböző problémákon segít át majd minket. Fontos, hogy legyen elképzelésük erejük elkészíteni a saját szárnyukat az életben, olyan gyerekeknél, akiknél hiányzik a támogató („igazi”) családi háttér, környezet, és többnyire magukra vannak utalva saját problémáik megoldásában.

Több gyerek kiemelte a meséből az otthon utáni sóvárgást is, bár tudják, hogy nevelőszüleik mindent megtesznek értük, de előkerült a beszélgetések során, az osztálytársak otthona. Az összehasonlítás gondolatukban jól mutatja, hogy ők más családban nevelkednek. Akadt viszont olyan, aki nem a saját otthonára és igazi családjára vágyik, sőt, elutasítja azt, hanem majd a jövőbeli saját otthonát tervezi, annak melegéről és biztonságáról beszélt, rajzolta le. Ezek a gondolatok főként a nagyobb 5-7. osztályos gyerekeknél merültek fel a csoportban.

A legtöbb gyerek a mesében Lotilkóval azonosult. A repülés mellett az utazás, hajózás volt népszerű jelenet. A kérdésre, hogy a választott szereplőt hol látják a mesében sokan az erdőt választották, ahol Lotilkó a tollakat gyűjtögeti a szárnyakhoz. Ami terápiás szempontból pozitív, hisz van egy céljuk, s érznek magukban erőt, hogy építkezzenek, megoldják a problémát saját erőből.

A terápia 4. foglalkozásán megpróbáltunk saját mesét mondani, rajzolni, story kockák segítségével. A legtöbb gyereknél visszatérő motívum volt a terápia választott meséjéből a repülés és a küzdelem motívuma. Saját meséikbe is már beleépítették, amit a hozott meséből tanultak. Az építkezés és a gonosz legyőzése erőszakmentesen. Bár a kisebbek sokszor választottak valamilyen külső fizikális erőt, fegyvert amivel le tudják győzni az őket céljaikban hátráltató gonoszt. A vegyes csoportnak az ereje abban rejlett, illetve, hogy testvérek féltestvérek voltak egy csoportban, hogy segítették a kisebbeket a nagyobbak, próbálták őket irányítani a „jó” megoldás felé.

Úgy érzem, s a gyerek visszajelzései reakciói is azt mutatják a terápia sikeres. A gyerekek szeretnek járni a foglalkozásokra, aktívan részt vesznek a folyamatokban, akár rajzolásról akár drámajátékról legyen szó, s még verbálisan is közlékenyek. Bízom az eredményes befejezésben, s izgalommal várom, ki milyen erőbedobással, kreatív megoldással készít majd magának szárnyat.

Barkóné Viola Orsolya Emília

Siklós, 2018. december 11.